

Gondolatok az egyetemi könyvtárak jövőjéről*

BROWN, Mark

A szerző The future of university libraries in the UK c. előadásának szövegét Hegyközi Ilona fordította

Nagyon örülök, hogy a mai napon itt lehetek Önökkel Kecskeméten, és hogy beszélhetek a brit egyetemi könyvtárakban végbemenő fejleményekről. A legutóbbi, a British Council által támogatott projekt egyik résztvevőjeként – a program Veszprém megye két különböző típusú könyvtárának együttműködésével foglalkozott – megismerkedhettem a magyar egyetemi könyvtárak problémáival, és meglepett, mennyire hasonló kihívásokkal kell szembenéznünk. Elmondhatjuk, hogy az egyetemi könyvtárak a felsőoktatási reformok következtében választóúton állnak mindkét országban.

Sokfajta, sokszínű terület

Az angol felsőoktatásban 171 különböző nagyságú és irányultságú egyetem és főiskola működik. A leg-

frissebb országos statisztikai adatok szerint az általunk kiszolgált hallgatók száma intézményenként 610-től 75 ezerig, a könyvtárak éves költségvetése pedig 31 ezertől 13 millió fontig terjed. Az egyetemeiket újabban aszerint osztályozzák, hogy az oktatás vagy a kutatás dominál-e tevékenységükben. Ezt a felosztást egyesek tévesnek tartják, mivel csak néhány tanszék akad, ahol nem tartják fontosnak a kutatási tevékenységet. Nagy-Britanniában valóban jelentős közpénzeket fordítanak kutatásra, és ez hatással van mind a befektetésekre, mind az elvárásokra.

Valamennyi könyvtárunk hibrid, azaz nyomtatott és elektronikus gyűjteményt egyaránt épít, és az információs technológia alapvető szerepet játszik a szolgáltatások biztosításában. Ez ráirányította a figyelmet arra, hogy a kommunikációs-információs technológia (ICT) és a könyvtárak között szoros

* Elhangzott 2004, október 7-én Kecskeméten.

kölcsönhatás van az infrastruktúra, a szolgáltatások és a felsőoktatás támogatása területén. Erre a tendenciára válaszul az intézmények fele könyvtári és számítástechnikai szolgáltatásait közös részlegbe vonta össze. Ez a trend persze nem csak egyirányú: a mi egyetemünk, a University of Southampton például egy ideje éppen a két részleg újbóli szétválasztásán fáradozik; bármilyen is legyen azonban a működési modell, a szolgáltatások biztosítása szempontjából létfontosságú, hogy a könyvtár és a számítóközpont együttműködjenek. Nyilvánvaló, hogy a technológiai újítások lényeges szerepet játszanak a szolgáltatásaink, gyűjteményeink és oktatótevékenységünk elektronizációjával kapcsolatos stratégiáink kibővítésében. A technológia azonban csak eszköz, nem maga a végcél.

Az egyetemi könyvtáraknak reagálniuk kell anyaintézményük szükségleteire és fontossági sorrendjeire. Ezek persze eltérőek lehetnek, attól függően, hogy az oktatáson vagy a kutatáson van-e a hangsúly, de minden esetben ki vannak téve a közvetett politikai nyomás különböző megnyilvánulásainak, amelyek az Egyesült Királyságban a felsőoktatás alakulását formálják. Ezek közül a kormány két legjellemzőbb törekvése egyrészt az érintett korszak 50%-ának beiskolázása, másrészt a különböző nagyságú tandíjak bevezetése (2006-tól az intézmények akár háromezer fontot is elkerülhetnek évente egy kurzusért). Ennek eredményeként valamennyi egyetemen megnőtt a hallgatók és a szakok száma, és egyre erőteljesebben érvényesül az a nézet, hogy a hallgatók ügyfelek, az oktatási szolgáltatás megrendelői. Az egyetemeknek fontos a piaci imázsuk. Mára minden intézményben az vált a legfontosabb feladattá, hogy a diákokat megnyerjék egy-egy szakirányra, ott tartsák őket, és tudatosítsák bennük, hogy sikeres oktatásban vettek részt.

Az oktatáspolitikában bekövetkező változások mellett az ötvenként megismétlődő országos kutatásértékelésbe (*Research Assessment Exercise*) is be kell kapcsolódniuk az egyetemeknek, amelynek

alapján központi befektetési forrásokat osztanak el a kutatással foglalkozó intézmények között. A közpénzből finanszírozott kutatás kb. harminc egyetemen összpontosul, és a kutatásra koncentráló egyetemek között erős versenyhelyzet alakult ki.

E trendekre reagálva az egyetemek megerősítették a pénzügyi menedzsment szakmai oldalát, és a vezetői tevékenységet fokozottan a szolgáltatások megtervezésére és értékelésére koncentrálják. A könyvtáraknak bizonyítaniuk kell eredményességüket és hatékonyságukat, és ki kell mutatniuk, hogy a közpénzekért cserébe értéket kínálnak. A nekik juttatott források attól függenek, hogy mennyire érzékelhető a hozzájárulásuk anyaintézményük stratégiájának megvalósulásához.

Az egyetemi könyvtárakra váró kihívások

Úgy vélem, hogy az egyetemi könyvtárakról az az általános vélemény, hogy mindent egybevetve elég hatékonyan alkalmazkodnak ehhez a környezethez. Ennek néhány okát feltárhatjuk, ha megvizsgáljuk, milyen kihívások érik őket.

A technológiai változások

Az elektronikus környezet számtalan e-dokumentumot és e-szolgáltatást kínál. A könyvtárak jelentős összegeket fordítanak elektronikus dokumentumokra, és az elektronikus kommunikáció elterjesztésére és népszerűsítésére tett kezdeményezések keretében együttműködnek olyan országos testületekkel, mint a JISC (Joint Information Systems Committee; az információs és kommunikációs technológia felsőoktatásban történő használatának stratégiai kérdéseivel foglalkozó tanácsadó bizottság). A legutóbbi kezdeményezések során sorsdöntő, nehéz tárgyalásokra került a kiadókkal az országos e-licencekről¹, a nemzetközi nyíltarchívum-kezde-

ményezés keretében a kutatási eredmények új, intézményi archívumainak finanszírozásáról², és az elektronikus oktatási anyagok országos, közös hasznosításának modellkísérletéről³. A hálózati kapacitás növelése és a hitelesítési rendszerek fejlesztése is lényeges a könyvtárak számára, hogy eleget tudjanak tenni küldetésüknek, azaz hozzáférhetővé tegyék a hallgatók és oktatók számára az általuk igényelt dokumentumok teljes választékát. A könyvtárak vezetőinek ezért tájékozottnak kell lenniük a felsőoktatás trendjeiről, és meg kell tudniuk győzni anyaintézményüket a könyvtárnak az elektronikus környezetben betöltött fontos szerepéről.

Az elektronikus szolgáltatásokat egyre inkább egy olyan virtuális környezetbe integrálják, amelyben együtt szerepelnek az oktatási anyagok, a hallgatóknak kiírt feladatok, a kötelező olvasmányok és a forrásokhoz elvezető csatolások. Több párhuzamos fejlesztés vizsgálja, hogy ebben a modellben egy-egy virtuális kutatócsoport számára milyen kutatási témák rejlenek. Ebben a környezetben a könyvtáros információbrókerként és tartalommenedzserként működik: meghatározza a releváns forrásokat, gondoskodik a beszerzésükről, elérésükről és oktatási hasznosításukról. Ez viszont azt feltételezi, hogy a könyvtáros tagja legyen annak az oktatói teamnek, amely megtervezi, lebonyolítja és értékeli az egyetemi kurzusokat, vagy pedig felkutatja a szakirodalmi forrásokat, és segíti a kutatócsoport munkáját. Az egyetemi könyvtárak a képzett munkatársakat egyre inkább felmentik az olyan hagyományos feladatok alól, mint a katalogizálás és az osztályozás, és e szerepkörben foglalkoztatják őket.

A megoldások egyetemenként, azon belül szakonként is eltérőek. Az oktatáscentrikus intézményekben, ahol az alapvető ismeretek és jártasságok fejlesztését hangsúlyozzák, sokkal gyakrabban ismerik el ezt az oktatói szerepet, míg a kutatócentrikus egyetemeken előfordulhat, hogy az oktatók nem fogadják el azonnal a könyvtáros pedagógusi szerepét. Ma már azonban olyan nagy mennyiségű

és sok fajta dokumentum között kell eligazodni, hogy az oktatók nagyra értékelik a könyvtárosok szaktudását és abbéli képességüket, hogy a forrásokat meg tudják találni és értelmezni tudják, ezért az oktatók a könyvtárhoz fordulnak, amikor szakértelemre van szükség.

Nem bizonyult valósnak az a félelem, hogy az elektronikus hozzáférés következtében az önkiszolgálás kultúrája nyer majd teret, és a könyvtáros kiszorul a tartalomfejlesztés perifériájára. Az elfoglalt tudósok és az elfoglalt diákok jól körülhatárolt, jól közvetített szolgáltatásokat igényelnek. Annak is tudatában vannak, hogy a munkájukhoz szükséges anyagok megtalálásához és értelmezéséhez szükséges ismereteket legjobban a könyvtárosoktól kaphatják meg. Mára a kommunikációs és az információtechnológiai ismeretek is a sikeres szakmai tevékenység kulcs tényezőivé váltak.

Szolgáltatásközpontú kultúra

A szakmai vitákon bennünket foglalkoztató kérdések egyik legérdekesebbike az, hogy a hallgatók tanulók-e vagy ügyfelek. A könyvtárak már nem riaszthatják el használóikat, hanem reagálniuk kell azok igényeire – sőt, előre kell látniuk azokat. Ez a szemlélet nem új, az elmúlt néhány évben igen sok szakmai energiát fordítottunk az *ügyfelekkel való kapcsolatok gondozására*. A térítések új világában ezt már szinte kötelezőnek tekinthető, és egy dilemmát is felvet. A használók ügyfelek abban az értelemben, hogy jó és hatékony szolgáltatást várnak el, de egyben olyan tanulók is, akiknek szakszerű segítségre van szükségük készségeik és ismereteik fejlesztéséhez. Nem pusztán fogyasztói a szolgáltatásoknak. Hogy mennyire sikerül fejleszteniük készségeiket, az a saját elszántságukon és erőfeszítéseiken is múlik.

A könyvtárak különbözőképpen reagálnak erre a kihívásra. Szerintük a használói elégedettség az egyik fontos mutatója annak, hogy a könyvtár hatékonyan működik, és a felhasznált közpénzek fejében

jelentős értéket nyújt. A hatékony szolgáltatás, az értékelés és a fejlesztés egy szemléletmód részei, nem csak elvégzendő teendőket jelentenek. Néhány könyvtár stratégiájának alátámasztása érdekében országos akkreditációs programokba kapcsolódott be (ilyen például az *Investors in People*⁴ vagy a *Charter Mark*⁵). Ma már valamennyi könyvtárban rendszeresen mérik a használók elégedettségét, és az eredményeket és a közös érdeklődésre számot tartó témákat összehasonlítják az ágazat egészén belül. Egyre inkább tudatosodnak ugyanakkor a felmérési kultúra korlátai. Elsősorban a diákok panaszkodnak, hogy elégük van a felmérésekből; csökken a válaszadók aránya, és már változatos módszerekre van szükség, hogy a használók benyomásairól teljesebb képet kaphassunk. A közkönyvtáraktól eltérően, ahol állami normatívák és teljesítménymutatók vannak érvényben, az egyetemek saját mutatószámokkal dolgoznak, amelyeket az általuk megállapított prioritások alapján határoznak meg. Például a mi könyvtárunkban nemrégiben nagyon részletesen felmértük az oktatói közösség kutatási igényeit, és saját, évenként elvégzett elégedettségvizsgálatunk mellett közreműködünk az egyetem négy átfogó felmérésében is, amelyek célja a hallgatók elégedettségének értékelése. Szeretnénk megérteni, mi működik jól, és mi nem, továbbá meghatározni, hogy mely szolgáltatásokat volna érdemes esetleg fejleszteni, természetesen a pénzügyi korlátokat is figyelembe véve.

A könyvtáraknak meg kell mutatniuk, hogy szolgáltatásaikat a visszacsatolások, azaz az olvasók véleménye alapján tökéletesítik, de előre kell látniuk a későbbiekben felmerülő igényeket is. A brit felsőoktatási könyvtárakban két jó példát jelentenek erre a speciális igényekkel rendelkezők számára és a campuson kívül biztosított szolgáltatások. Temérdek munkába került, amíg kidolgoztuk annak módszereit, hogy miképpen segítsük a fogyatékos használókat, a távoktatásban résztvevő diákokat, a rész-munkaidőben dolgozókat vagy akár a felnőtt diáko-

kat. A campuson belüli és kívüli ellátás kérdése azért is nagyon fontos, mert egyre több az olyan hallgató, aki dolgozik tanulmányai alatt, vagy csak akkor jár előadásra, amikor feltétlenül szükséges. A könnyű, zökkenőmentes hozzáférés biztosításának jelenleg tehát alapvető a jelentősége.

Az egyetemi könyvtárak most vizsgálják felül szolgáltatási filozófiájukat. A szolgáltatások kialakításában és biztosításában a használók szemszögéből kiinduló elméleti és gyakorlati megközelítést tekintik meghatározónak. A minőség nemcsak a hatékonyságot jelenti, hanem annak bizonyítását is, hogy a szolgáltatást folyamatosan tökéletesíteni lehet. A könyvtárak általában jó kapcsolatban vannak a használókkal, de önelégültségre nincs okunk.

A könyvtári személyzet ismeretbázisa

A jelenlegi politikai környezetben a hagyományos könyvtári ismeretekre és jártasságokra még mindig nagy szükség van, bár esetenként új elnevezésekkel ruházzák fel ezeket. A katalogizálási és osztályozási ismereteket metaadat-menedzsmentként emlegetik, a felhasználók képzését információs jártasságnak nevezik, és tudásmenedzsmentet mondanak tájékoztatás helyett. Ezt a változást – egyebek mellett – jellemző módon az új technika sok-sok alkalmazása váltja ki. A felsőoktatási szektorban számtalan – és az adatszerkezetet tekintve változó minőségű – adatbázist és adatfájlt építenek, és egyre többen felismerik, hogy a könyvtárosokat jól be lehet vonni az adatbázisok konzisztenciájának biztosításába, a szabványok kidolgozásába és keresőrendszerek tesztelésébe. A használók képzését, amely eredetileg azt a célt szolgálta, hogy a diákok tömegei eligazodjanak a gyűjteményekben és a katalógusokban, most az információs jártasság pedagógiai koncepciójával kapcsolják össze – életre szóló jártasságot kívánnak adni az oktatás kompetenciamodelljének részeként. A *Google* térhódításának dacára ma már egyre inkább elismerik, hogy az értékes elektronikus forrásokat, a nyomtatott gyűjteményeket és az

egyének vagy szakmai csoportok specializált tudását egyesítve kell felhasználni – még ha nem is nevezik ezt mindig tudásmenedzsmentnek.

Az információtechnológiai jártasság mellett az emberi készségekre is igen nagy szükség van a modern gyakorlatban. Folyamatosan lépést kell tartani a új technikai fejleményekkel, de a csoportmunka és a jó kommunikációs készségek legalább olyan fontosak a szolgáltatás biztosításához. A képzés és továbbképzés keretében nagyon fontos teendő a készségek bővítése, legyen szó akár rövid tanfolyamokról, szakmai rendezvényekről, belső képzésről vagy a továbbképzés anyagi támogatásáról. A hatékony szolgáltatás eléréséhez csoportalapú megközelítés szükséges, amely átlép a szakmai és képzettségi-besorolási határokon. Könyvtárosok mellett az egyetemi könyvtárak információtechnológiai szakembereket, levéltárosokat, ügyfélszolgálati munkatársakat, professzionális menedzsereket, projektvezetőket, még marketingszakembereket is alkalmaznak. Élénk vita folyik arról, milyen készségek jellemzik majd a felsőoktatásban dolgozó könyvtárost a jövőben. Egyetértés van arra nézve, hogy sok még a tennivaló a vezetés, a stratégiai gondolkodás és a vezetői készségek terén, és ez a szakma egészét foglalkoztatja. A modern egyetemi könyvtárral szembeni kívánalmak nagyon sokrétűek.

A könyvtár mint fizikai tér

Ezeket a kihívásokat megválaszolando a modern egyetemi könyvtár fizikai szempontból egyre inkább egy szolgáltatások metszéspontjában elhelyezkedő tudományos központtá válik. A könyvtárnak a nyomtatott és az elektronikus dokumentumok egyensúlyára kell törekednie, de a jövőben nyilvánvalóan az elektronikus szolgáltatás válik elsődlegessé. Néhány könyvtárban, főleg az oktatáscentrikus könyvtárakban, a nyomtatott anyag mennyisége már drámaian csökkent is. Ugyanakkor sok tudományos könyvtár azzal küzd, hogyan tudná megőrizni és hasznosítani hagyományos, nyomtatott

gyűjteményét. Bár régóta jóslják, hogy a nyomtatott könyv eltűnik az életünkől, még mindig az életünk része, és az elektronikus folyóiratokra való átterést követően még várat magára egy hasonló lépés, a nyomtatott gyűjteményektől való megszabadulás. A következő három-öt évben mindenesetre fordulat várható. Amint az elektronikus folyóiratok régebbi évfolyamai jobban hozzáférhetővé válnak, a felsőoktatási szektor kollektív nyomásának engedve esni fognak az árak, megvalósítható hosszú távú megőrzési stratégiák születnek, és a könyvtárak meg fognak szabadulni a nyomtatottfolyóirat-gyűjteményektől, ugyanakkor jobban együtt fognak működni a megmaradó nyomtatott dokumentumok iránti igények kielégítése érdekében.

A felsőoktatási könyvtárak ezért átalakítják fizikai környezetüket a szakmaközi tevékenységre, a közösségi terekre és a rugalmas tanulási környezetre koncentrálnak. A hálózatba kapcsolt és a laptopok használatát lehetővé tevő tanulóhelyek, a munkaállomásokat felsorakoztató övezetek, a csoportos tanulószobák és a kisebb tantermek már a könyvtári tervek integráns részeivé váltak. Sok új fejlesztésben ezek mellett már az oktatótermek, a gyakorlóközpontok, a munkavállalási tanácsadó központ, az internetkávézók, az étkezőhelyek is a tudományos központ koncepciójának szerves tartozékai lettek. A fizikai tér legfontosabb követelménye a jövőbeli flexibilitás. Az intézményben egyre inkább elmosódnak a könyvtár információs küldetése és a kutatási-oktatási szolgáltatás biztosítása közötti határok.

A mi könyvtárunkban éppen most fejeződött be egy bővítési és átalakítási projekt, amelynek során kialakítottuk egy szakmaközi oktatási-tudományos központ kereteit. Cseppet sem éreztük magunkat fenyegetve az említett tendencia miatt, és számos kollégánk izgalmasnak találta a szokásostól eltérő szakmai tevékenységeket és a fizikai tér új felfogását. A valódi kihívást azonban az jelenti, hogy integráljuk a különböző partnerek szolgáltatási filozófiáját.

Megújuló kapcsolatrendszer

Egyértelmű tehát, hogy az egyetemi könyvtárak integrálódnak az egyetemi oktatási és a kutatási stratégiákba. Ez szorosabb kapcsolatokat jelent más támogató szolgáltatásokkal, főleg a számítástechnikai és a hallgatói szolgáltatásokkal, és kapcsolattartást a tanszékekkel, azok tudományos és oktatási célkitűzéseinek megismerése érdekében.

A korszerű egyetemi könyvtárnak olyan széles körű szolgáltatásokat kell kínálnia, amelyek virtuálisak, közösek és hibridek, azaz elektronikus és nyomtatott ellátást egyaránt biztosítanak. A könyvtárosok született információbrókerek és -menedzserek, és segítik az információ létrehozását is. Tanácsadóként közvetlenül oktatási szerepkörben működnek együtt az oktatókkal és kutatókkal, és tanulástechnikusként segítenek a kurzusok megtervezésében és a kutatások lebonyolításában. Újító szelleműnek kell lenniük, az információs környezetet pásztázniuk, és az intézménybe behozniuk az információmenedzsment és -felhasználás új megoldásait.

Ezt a szerepet csak olyan környezetben lehet megvalósítani, amely rendkívül együttműködő. Az egyetemi könyvtáraknak együttműködve kell dolgozniuk mind az egyetemen belül a többi szolgáltatással, mind azon kívül más könyvtárakkal és szolgáltatókkal, hogy optimalizálják a rendelkezésre álló forrásokat. Azért is együttműködve kell dolgozniuk, hogy olyan dokumentumokhoz biztosíthassanak hozzáférést, amelyeket egyedül egyikük sem lenne képes szolgáltatni. A felsőoktatási könyvtárakban nagy hagyománya van az együttműködésnek az olyan országos szerveződésekben való részvétel révén, mint a SCONUL (Society for College, National and University Libraries⁶; a brit főiskolai, nemzeti és egyetemi könyvtárak társasága), vagy a CURL (Consortium of the Research Libraries in the British Isles⁷; a brit tudományos könyvtárak konzorciuma), vagy a már említett JISC (Joint Information Systems Committee). Az olyan kezdeményezések,

mint a nemrégiben létrehozott RLN (Research Libraries Network⁸; a tudományos könyvtárak és a felsőoktatást finanszírozó szervezetek együttműködési tanácsa) – amely a kutatás információellátásának országos stratégiáját fogja kidolgozni –, abból indulnak ki, hogy az egyetemi könyvtárak egy információs hálózat részei, nem pedig különálló intézmények. A könyvtárosokat hálózatépítőknek és integráló tényezőkként tekintik, akik intézményük támogatása érdekében a források széles skáláját képesek átfogni.

Ezeknek a kihívásoknak az ismertetése után meggyőződésem, hogy az egyetemi könyvtárakra szép jövő vár. Ha meg akarunk felelni a környezet igényeinek, felhasználó-központúaknak kell mutatkoznunk szolgáltatásaink fejlesztésében, és rugalmasnak a többi szolgáltatóval ápolat kapcsolatainkban. Ezen kívül együtt kell működnünk munkatársainkkal és a szakmabeliekkel, hogy a lehető legeredményesebben hasznosítsuk erőfeszítéseinket és erőforrásainkat, és részt vegyünk a jövő alakításában.

Jegyzetek

1. A folyóirat-munkacsoport profiljáról lásd: http://www.jisc.ac.uk/index.cfm?name=wg_journals_home
2. A program keretében támogatott projektről lásd: http://www.jisc.ac.uk/index.cfm?name=programme_fair
3. A projektről szóló legutóbbi beszámolóért lásd: http://www.jisc.ac.uk/index.cfm?name=jorum_news_180204 címen.
4. Lásd <http://www.iipok.co.uk/IIP/Internet/default.htm>
5. Lásd <http://www.chartermark.gov.uk/>
6. Lásd <http://www.sconul.ac.uk/>
7. Lásd <http://www.curl.ac.uk>
8. Ennek a kezdeményezésnek a háttéréről: <http://www.rslg.ac.uk/>

NAPILAPOK

HETILAPOK

HAVILAPOK

**IDŐSZAKI
KIADVÁNYOK**

TERJESZTŐK

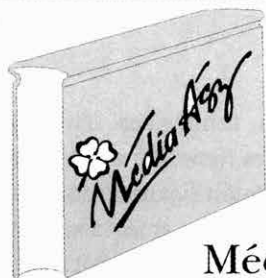
**TELEKOM-
MUNIKÁCIÓ**

**KÖZTERÜLETI
REKLÁMOK**

**ELADÁSHELYI
REKLÁMOK**

**KIÁLLÍTÁSOK ÉS
VÁSÁROK**

**ÜGYNÖKSÉGEK,
NYOMDÁK,
KIVITELEZŐK**

HIRDETÉSI ENCIKLOPÉDIA

Média Hirdetési Árak és Szolgáltatások
26. kiadás 2005. május

HAZÁNK EGYETLEN MÉDIA-ADATTÁRA
félévente bővítve és aktualizálva

KÖNNYEN KEZELHETŐEN

900 oldalon több mint 4000 média-adatai
10 tartalomjegyzék és 4 regiszter segítségével

ÁTFOGÓAN

médiaadatok + média-adatbanki jelentések
kivitelezők minden szakterületről
szövetségek és újságírók részletes adatai

BARÁTSÁGOS ÁRON

könyv 1 Ft-os médiánkénti áron
CD 0,5 Ft-os médiánkénti áron
ingyenes faxbanki és felvilágosítási lehetőségek

Megrendelhető

S&S Karakter Kft.® • 1055 Bp. Honvéd u. 40.
Telefon: 302-7288, 301-0239 Fax: 475-0803

E-mail: iroda@mediaasz.hu